

של חמשים שנים. וזהו שיר המעלות הבטחים בה' בהר ציון, אלו הם הצדיקים ששובוטחים בו בمعنىים שלהם, כמו שנאמר (משליך) וצדיקים בכפריר יבטח.

ואם תאמר, הרי הצדיקים לא בוטחים בمعنىיהם כלל ותמיד פוחדים, כמו אברם שכתוב בו (בראשית י) ויהי פאשר הקוריב לבודא מזרימה וגוו, כמו יצחק שכתוב בו (שם כ) כי יראו לאמור אשתי. יעקוב שכתוב בו (שם ל) כי יראו יעקב מאד ויאמר לו. ואם אלה לא בטחו בمعنىיהם, כל שכן שאם צדיקי העולם, ואתת האמור וצדיקים בכפריר יבטח ?

אלא ודאי כתוב בכפריר, שהרי מפל אותם שמות לא כתוב אלא בכפריר, ולא כתוב לא אריה ולא שחל ולא שחץ - אלא בכפריר, שהוא החלש והקטן מפלים ולא בוטח בכך אף על גב שהוא חזק. כך הצדיקים לא בוטחים בمعنىיהם עכשו אלא בכפריר. אף על גב שירודים שחוץ מהם מעוניהם, לא בוטחים אלא בכפריר, ולא יותר.

ולכן הבטחים בה' בהר ציון וגוו, לא בכפריר ולא כאריה ולא במזו'ם כל השמות, אלא בהר ציון. ופרשוה, מה בהר ציון הוא חזק ולא ימו'ת פמץ, אף אך באוטו וממן יהיה כמו בהר ציון, ולא במזו'ם עכשו שלא בוטחים, אלא בכפריר שפוחדר ולא בוטח בכחו. ואתם בני קדושים עלילונים, בטחונתכם בהר ציון, ודאי אשריכם בעולם הבהא.

זה יכעולם הבהא. כשהגינו לעיר נחשך הלילה. אמר רבי שמעון, כמו שיום זה מאיר לנו בךך ה' גו' לזכות בו בעולם הבא, אף אך הלילה ההז יאיר לנו לזמןנו לעולם הבא, ולעתה דברים של

ציוון דא אינון צדייקיא, דאיןון מתרחצן ביה בעובידין דלהון. כמה דעת אמר (משלוי כה) וצדיקים בכפריר יבטח.

ויאי תימא דא צדייקיא לא מתרחצן בעובידיהון כלל, ותDIR דחלין, באברהם, דכתיב ביה (בראשית י) ויהי בא הריב לבא מצרימה וגוו. ביצחק, דכתיב ביה, (בראשית כ) כי יראו לאמור אשתי. ביעקב, דכתיב ביה, (בראשית לב) וירא יעקב מאד ויאמר לא תרחי צדיקים כל שכן לו. ואי הגי לא אתרחיצו בעובידיהון, כל שכן שאר צדייקי עלמא, ואת אמרת וצדיקים בכפריר יבטח.

אלא ודאי, בכפריר כתיב, דהא מכל אינון שמחון, לא בתיב אלא בכפריר, ולא כתיב, לא אריה, ולא שחל, ולא שחץ, אלא בכפריר. דאייהו תלשא וזעירא מפליהו. ולא אתרחיצ בחייביה, אף על גב דאייהו תקין. אך צדייקיא לא אתרחיצו בעובידיהון השטא, אלא בכפריר. אף על גב דיקדיעין דתקיף חילא בעובידיהון לא אתרחצן אלא בכפריר, ולא יתיר.

ובגוני מה הבטחים ביה' בהר ציון וגוו', לא בכפריר ולא כאריה, ולא בכלהו שמחון. אלא בהר ציון, ואוקמו' מה בהר ציון אייהו תקין, ולא ימו'ת תDIR, או'ף ה' כי בההוא זמנא, להו בהר ציון. ולא כהשטא, דלא אתרחיצו אלא בכפריר, דדHIGHIL ולא אתרחיצ בחייביה. ואthon בני קדישי עליינין, רחאנotta דלכזון בהר ציון, ודאי זכאיין אהונן בעולמא דין ובעלמא דעתך.

אילו, בד מטו למתקא, אתרחץ ליליא. אמר רבי שמעון, כמה דיומא דא, אנהיר לנו בהאי ארחה, למזכי ביה בעולמא דעתך, או'ף ה' כי Hai ליליא, ינהייר לנו, למזכי לנו לעולמא